

[Alfred Hansen]

vælgerne i og for sig ind imellem valgene godt må få lov til at tilkendegive, hvad de ønsker.

Vi ved jo godt, at når der er folketingsvalg, så er det ikke sådan nogle småting som a-kraft og naturgas og Storebæltsbroen, der skal drøftes. Nej, da er det de store problemer, der skal tages stilling til. Det er et spørgsmål om, om statsministeren skal hedde Anker Jørgensen eller Poul Schlüter. Vi ved jo godt, at når det drejer sig om alle væsentlige spørgsmål, så er de to enige; der er stort set ikke større forskel på disse to, end at en kvik barber kunne ordne det på et par minutter.

Jeg mener, at den beslutning, som regeringen har truffet om at udskyde Storebæltsbroen eller en fast forbindelse på ubestemt tid, betyder, at vi forskertser nogle muligheder for at binde landsdelene sammen, og at vi forskertser nogle muligheder for at udnytte den kollektive trafik, som jeg tror vil få alle tiders chance med en fast forbindelse over Store Bælt.

Hr. Glensgård mente, jeg havde talt varmt for en Storebæltsbro eller varmt for en fast forbindelse – der er nok en nuanceforskel. Jeg mener, det ville være rigtigt, om man fik en fast forbindelse, men vi kan i retsforbundet leve uden en Storebæltsbro. Vi mener imidlertid, det er utilfredsstillende, at man har vedtaget en bro, og så skrinlægger man den. Der er i retsforbundets folketingsgruppe forskellig holdning til det spørgsmål, ligesom der er i de fleste partier. Jeg personlig ønsker en fast forbindelse over Store Bælt. Det var åbenbart en stor overraskelse for hr. Glensgård, at jeg talte positivt om en fast forbindelse. Hvis hr. Glensgård havde fulgt de afstemninger, der har fundet sted det sidste halvandet år, så ville han have konstateret, at jeg med flere af retsforbundets gruppe har stemt for de bevillinger, som var nødvendige for at etablere denne faste forbindelse.

Jeg vil gerne takke ministeren for tilsagnet om, at vi i udvalget om offentlige arbejder får mulighed for at få DSBs regnskaber, specielt en specifikation af Storebæltsoverfarten. Jeg tror, det er meget nyttigt for den fremtidige debat vedrørende Storebæltsoverfarten og taktpolitikken, at vi får disse regnskaber tilstillet udvalget. Det vil jeg gerne sige ministeren tak for.

Hr. Kurt Hansen udtrykte megen forbauselse over, at jeg kunne finde på at sætte Storebæltsbroen og a-kraft i forbindelse med hinanden. Hr. Kurt Hansen sagde, at Storebæltsbro og a-kraft ikke har noget med hinanden at gøre, men hr. Kurt Hansen og VS må – selv om det kan være lidt uvant for dem – altså lære at vælge. Hvis nu det, at Storebæltsbroen bliver droppet på ubestemt tid, betyder, at vi får fremskyndet indførelse af kernekraft i Danmark og hr. Kurt Hansens stemme var afgørende herfor, så vil jeg mene – men det er ikke sikkert, den opfattelse deles af hr. Kurt Hansen – at hr. Kurt Hansen og VS måtte prøve at vurdere, hvad de ønskede, selv om hr. Kurt Hansen har sammenlignet de to emner med pest og kole-
ra. Jeg tror, at både skeptikere og modstandere af Storebæltsbroen måske vil ændre opfattelse, hvis de konstaterer, at det, at Storebæltsbroen er droppet, betyder, at vi får indført kernekraft på et tidligere tidspunkt end ellers planlagt.

Den økonomiske situation er, som jo mange har været inde på i dag, langtfra gunstig. Det kan man beklage, og jeg mener nok, der kunne have været ført en økonomisk politik, som ville have stillet os i en bedre økonomisk situation, end tilfældet er. Det er utilfredsstillende, at man nu igen siger: vi vil godt nok have en Storebæltsbro eller -tunnel, eller hvad det nu kan blive, men vi skal ikke have den nu. Vi skal måske have den om 4–5 år, men det kan også godt være, der går 10 eller 15, og de største skeptikere – eller de mest realistiske – siger, at der kommer overhovedet ingen fast forbindelse i dette århundrede. I den forbindelse er det værd at bemærke de udtalelser, der har været fra tysk side om at få en bro fra Fehmarn til det sydlige Danmark, til Lolland-Falster.

Jeg skal gerne medvirke til opklaring af nogle problemer, der har været, ikke bare i dag, men de sidste par måneder efter regeringsdannelsen. I den forbindelse vil jeg gerne takke ministeren for økonomisk samordning for den meget klare tilkendegivelse. Jeg håber, jeg har opfattet det helt rigtigt. Den klare investeringsplan, som den tidligere socialdemokratiske regering havde, kunne retsforbundet tilslutte sig, hvad vi også har givet udtryk for. Den havde en klar prioritering: Storebæltsbro som nr. 1, naturgas som nr. 2, elektrificering af statsbanerne som nr. 3 og